

FINALE EMILIA

Al Vént ad Busana e al Sól

I s lidgava un dì al Vént ad Busana e al Sól, ùn ch'al pretendiva d èsar più fòrt ad cl àltar, quand i vdì un viažadór ch'al gniva avanti invujà int al mantèl. I du lidghèn i s mitì d acòrd, alóra, ch'a sarév stà al più fòrt quél ch'al g l'arév cavada a fàrag tòr d'adòs al mantèl al viažadór.

Al Vént ad Busana al tacò a supiàr dimóndi fòrt, ma più al supiava più al viažadór al sa stricava int al mantèl, tant che ala fin al pòvar Vént al duvì lasàr lì dala só intenzióñ. Al Sól, alóra, al s mustrò int al zièl, e dóp pòc al viažadór, ch'al sintiva cald, al s cavò l mantèl. E la Busana la fù acsì ubligada a arcgnósar che al Sól l éra più fòrt ad liè.

T èla piasuda la partida? La vlémia ripétar?